

יומן המסך
ג. ב. ע. ת. - ח. י. י. מ.
מס. 40 (200)

כ"ד שבט תש"ד
18 בפברואר 1944

חנה, אנו משתתפים באכילת
במות עליך אביך

בחברת העבודה

תקציב החתישות

במסגרת האחרונה התקיים המסך
הברור בשלילת תקציב החתישות. הח' שול-
מן מסר דו"ח על הישיבות שהתקיימו ב-
מזכירות הקבוץ ובארצות המדינה. בישיב-
נות שלו הוחלט בחיוב וטובם להכנס
למז'ם בענין זה עם מוסדות הסוכנות.
מונן מצליח שאין הסדר הזה מבטל את
הביטחון על הגדלת מספר המשפחות ב-
שובנו.

באים ויוצאים

ביום א' תבוא אלינו קבוצת-
נוער - 4 נערים ונערה - שתצטרף לק-
בוצת ההכשרה של הנוער העובד.
--- נתקבל כמועמד אצלנו הח' נתן
ארונדה, אשר בא עם ילדתו בת 8½ לפני
ימים מספר.
--- הגיע אלינו עולה מאלג'יר.
הוא עזב את וינה בשנת 1939 בהיותו
בן 13. במשך כל השנים האלה נזר כפליט
דרך ארצות שונות.

--- הח' מרים כץ בקשה תופש למשך
חצי שנה לשם הברוא ילדה. האספה לא
אשרה את החופש בנמקה שהקבוץ דואג
לשלומו ולבטיחותו של ילדה כשם שהוא
דואג לילדים אחרים. מרים לא קבלה את
סיכום האספה והודיעה על עזיבתה את
הקבוץ.

שליחות לפלוגות הסעד

באספת הקבוץ האחרונה אושרה
שליחותו של אריה ש. לפלוגות הסעד.
עליו לצאת למצרים ויש צורך להחליפו
בתפקידו בלשכת האוטומובילים.

--- הח' יהושע ד. ישחחרר מתפקידו
בארגון המשקים בתחילת החודש הבא.

בועדת המחנה (נמסר ע"י ישראל)

בקשר להסגרת ברכת הוחלט בישיבה
של ועדת המשק וועדת המחנה לסגור את
כל הדוכנים מטביב לרפתוח וחצרותיהן.
ולפתוח את הדרך המרכזית של המשק לפי
תכנית הנקודה והיא: החל ממחסן המשק
וסככת המכוונות מזרחה עד למחסן הקרוף

ומסגרת הפנה צפונה לשער של "גח". (זוהי
השורה שנטעה לט"ו בשבט.) הדו"ח אל השדות
תפנה מבית המדרש דרומה בכוון מגרש
בית הספר ופרדס א'. שם תתחבר עם הדרך
הקיימת המובילה מזרחה. דרך זו מאפשרת
לבודד את כל הרפתות.

את העגלות ואת מכשירי העבודה (מח-
רשות וכו') יעבירו לצדה המזרחי של ה-
אורה. הגישת למקום הזה תהיה מן הדרך
הראשית המובילה מזרחה אל השדות.
דנים כעת על הוצאת מחסן האספקה
מרפת ב' על מנת לחסל כל תנועה בסיבת
הרפתות אשר אינה קשורה לעבודות הרפת.

בעבודה (נמסר ע"י אריה ה.)

לאחר הפסקת עבודתם של חברי "קדמה"
שנמשכה כחודש ימים, התקיימה לפני שבועות
מספר ימים במזכירות הקבוץ המאוחד בדבר
חודש עבודתם של חברי קדמה אצלנו.
עם גמר הברור נתתם חודש שחוקפנו
יפה למשך חצי שנה, התונה צומח מחברו.
קדמה יעבדו אצלנו - רק בגת - 13 עובדים
קבועים שאין להחליפם. נוסף על כך נעסיף
לפי הצורך 3 עובדים בענפי חלק שונים.
תבענו, כדי להסדיר את העבודה בגת, 13
העובדים יגורו אצלנו. מזכירות הקבוץ
דחתה לפי שעה את החביעה הזאת וטובם
להסדיר את העבודתם של חברי קדמה בן
שיוכלו להיות אצלנו בשעה 6½ בבוקר.
לכשתפסק העבודה בגת ושאינו אנן להפסיק
את עבודתם, אך רק עי הודעה מוקדמת של
חודש ימים. חברי קדמה יצטרכו לעבוד
בכל המשמורת ולשם כך יאלצו לגור אצלנו
30 אחוז מהם. כעת עובדים מקדמה רק 10
חבר כי בית החרושת לא התל עדיין לעבוד
בקצב מלא. יש להניח שהסדר עבודה זה
יחן את התוצאות המקוונות.

--- המתיחות בעבודה רפתה עקב ההורדה
הזמנית במספר העובדים של "גח", שנברמה
ע"י קשיים באריזת התוצרת. עם כל אי-
יכולתנו לשנות את הדבר, ברור הוא, שאם-
כאלה מעכבות את הרכבו של חבר עובדים
קבוצ פחות או יותר. כי דבר זה לא ניתן
להתגשם משך ימים מספר. מלבד זה גורמות
הפרעות כאלה לתנועות בלתי צפויות במצב
העבודה הכללי, בפרט בעונה הזאת.

עם דם
חלחול (לפני
על חוף ים
בירושלים לא
ועלינו היה
לשאת על הגב
ובירידות הה
מן הנוף. אול
יומים הסתגל
מדוכה, הכי
חצי אהל - ג
נגד צינת הק
קלה בשירה. א
עוד לפני על
חנתנו

המטולה מספר
בכבוד מסדור
המחריבים בכ
מרתח

מים יפים וב
מחנות הרוכ
המפורסמה הג
המחפורות ב
למקום הזה ב
הצעיר, אולם
יחס כבוד למ
שמות" ולאן
ובגודל של מ
ע"י נקוי הק
משם ה

מסיבה נאה.
לאחר

מקום של מפור
350 מ' ובו
בוח שובות ע
עד כה מדבר

היתה נקודה
בלתי האמצעי
הקבוצי. בסל
הרבות והשונ

אנו
שבכו נחלשו,
מימי החופש
אלא גם החלפ
ל 60 - 80 ח
לשם כל פעם
את מצב בריא
בהרף זר שהר
השנה

קפלן כחברה
השנה הוצאנו
יש לציין שב
אשר
מאד. אל לנו
המתוספים, נמ
עם כל הרביבו
צבוריים אלה
שום דבר לפח

רשמי מסענו במדבר יהודה ובנגב

עם דמדומי הבקר של יום סגריר עזבנו את האוטובוסים ליד הכפר הערבי חלחול (לפני חברון) ובעוד הגשם צולף שמנו את פעמינו מזרחה לרדת לעין גדי על חוף ים המלח. בלוינו בלילה הקודם על רצפתו הקרה של בית הנוער העובד בירושלים לא היה עשוי לרומם את מצב רוחנו. וכן העובדה שששה חברים לא הגיעו ועלינו היה לקחת אתנו גם את ציודם. בכלל יש לציין שלא מן הדברים הקלים הוא לשאת על הגב ציוד ואספקה לשמונה ימים, להתקדם במשך כל יום 25-30 ק"מ בעליות ובירידות החלולות השכיחות במדבר יהודה ונוסף לכל זאת להותיר כוח כזו הנאה מן הנוף. אולם מצב רוחנו השתפר והלך בד בכד עם השתפרות מזג האויר וכעבור יום-יומים הסתגלנו בהחלט להנאי החיים במדבר. סדר יומנו היה קבוצ: עם חשכה העלו מדוכה, הכינו את ארוחת הערב וקבוצת חברים עסקה בנטיית האהל, יוחר נכון: חצי אהל - גב משופע שהגן אמנם עלינו במידת-מה מפני הטל אולם לא עזר הרבה נגד צינת הלילה העזה. אחרי ארוחת הערב התכנסו סביב המדוכה ובילו עוד שעה קלה בשירה. אחר כך סודרו המשמרות וכל אחד החלבש בכל אשר היה לו ונסה לישון. עוד לפני עלות השחר קמנו, ארזנו את חפצינו והמשכנו את דרכנו.

תחנתנו הראשונה הייתה עין גדי-מעין חם (37 מעלות) אשר מעל לים המלח. המטות מספרות, וכן מעידים השרידים העתיקים, על ישוב בן 2000 נפש אשר התפרנס בכבוד משדות הירקות שהשקום במי עין גדי. כיום שוכנים שם כמה עשרות ערבים המחריבים במו ידיהם את השריד שנשאר עוד בכתם כל עץ וכל שיח להסקה ולפחם-עץ. מטרוננו הקרובה הייתה מצדה. בדרך ירדנו לודיות שונות המצטיינים במפלי-מים יפים ובנופם הפואי. המשכנו את דרכנו וקרוב לשעת הצהריים נמצאנו על יד אחד ממחנות הרומאים לרבלי מצדה. טפסנו ועלינו בפחולי השביל הרומאי, ודרך הסוללה המפורסמת הגענו לפסגה עטורת הוד קדומים. לא אספר הפעם על החוויות הנפשיות המתעוררות במקום הזה. אציין רק פרט מעצב מאד: בשנתים האחרונות רבו הטיולים למקום הזה בפרט של הסתדרויות הנוער. יכולה להיות בזה ברכה רבה לחנוך הדור - הצעיר, אולם כיצד ישפץ המקום השפעה מחנכת כשניטלת האפשרות לטעת בלב הנוער יחס כבוד למקום הזה? כונתי היא לכלוך השרידים ההיסטוריים על ידי "הנצחת-שמות" ולא דוקא בצורה צנועה זו או אחרת אלא ע"י כתובות דעשניות בצבע שמן ובגודל של מודעות-רחוב ממש. הלוואי ויושם לב לזה ע"י המדריכים היתוקן הדבר ע"י נקוי הקירות וקביעת ספר-אורח במקום.

משם המשכנו את דרכנו לסדום. נחשבנו יפה ע"י פלוגת הקבוץ שסדרה לנו מסיבה נאה. נצלנו את ההזדמנות למנוחה של כמה שעות ולסדור חפצינו מחדש. לאחר שעלינו בודי פוקרה הרחב והידוע בשטפונותיו העזים ל"מכתש". זהו מקום של מפולת גדולה בצורת עגול שקוטרו 5-7 ק"מ, קירותיו זקופים בגובה של 350 מ' ובו רק פתח צר ויחיד ליציאת מי הגשם, מצטברים. ע"י המפולת החגלו שכ-בנות שובות של קרום כדור הארץ ומצאנו שם מאומים רבים ואבנים שונות ומענינות. עד כה מדבר יהודה.

משם ירדנו לנגב והתושמנו עמוק מהמרחב המצפה לגאולתו. מטרוננו הסופית הייתה נקודת ההתישבות של "רביבים" בעסלוג. אין לי אלא לאשר, מתוך הסתכלותי בלתי האמצעית, כל אשר סופר על ישוב זה בדינים וחשבונות שונים אשר הגיעו לצבור הקבוצי. בסיוכם יש לומר שמסע כזה יש בו עדנה רב להמשכת מפעלנו על אורותיו הרבות והשונות ויש בו מנטיעת ההכרה בלב: "הננו רואים לשם מה!"

אפרא ש.

מ פ ע ר ל ו ת ה ע ד ת - ה ב ר י א ו ת (סוף)

אנו מציעים לשנת תש"ד 10 ימי חופש שנתי, עלינו לא רק לדאוג לחברים שבכו נחלשו, כי אם לחברה כולה. כן יש לציין את העובדה שחברים רבים אינם נהנים מימי החופש שלהם כשהם מבלים אותם בבית. על החופש לתת לא רק מנוחה מעבודה, אלא גם החלפת אויר ושנוי סביבה. עלינו לסדר בשנת תש"ד מפעל הנראה בחדשי הקיץ ל 60-80 חבר לפחות. יש לשכור לידה בסביבה (בנתניה או בזכרון יעקב) ולשלוח לשם כל פעם 8-10 חברים. במשך החופש השנתי שלהם, לדעתנו יכול הדבר לתקן בהרבה את מצב בריאותו של החבר. מפעל כזה יעלה, אמנם, לקבוצ כ-400 לא"י אבל עלינו ללכת בהון זה שהרבה משקים כבר הולכים בה.

השנה הצלחנו סוף סוף לסדר את רפוי השנים. הודות לכניסתה של הח' מרים קפלן כחברה לקבוצ הייתה לנו אפשרות לתקן באופן יסודי את השנים של החברים. השנה הוצאנו קרוב ל-100 לא"י לעבודות טכניות. וכן סדרנו יפה את המרפאה. ובכלל יש לציין שבשטח זה הגענו למצב משביע רצון בהחלט.

אשר למצב הסניטארי במחנות - אנו מפורים מאד. הפיגור הזה הוא מסובך מאד. אל לנו לשכוח שמספר הנפשות כישוכנו הולך וגדל משנה לשנה. מלבד הילדים המתוספים, נמצאים בקביעות אצלנו: הכשרות, נוער, מחנות עבודה ופועלים זמניים. עם כל הריבוי של אנשינו לא הוספנו לא מקלחת ולא בתי שימוש. הצפיפות במקומות צבוריים אלה גדלה והיא סכנה רצינית. שגינו מאד שלא עשינו לא בתח"ב ולא בתח"ג שום דבר לפתרון הבעיה הזאת. (המשך בעמוד 3)

השקעו
עלול ל
הקמת
לדעת
רים
היתה
שאת
ידענו
מחלה
עבודתם
להצליח

כשם
מחדש

תפוח
ידעת
כולתו
אמרנו
בנינו

ורק לא
היך
בגולה

זאת
זה או
הקבוץ
יחסי
לכל
מי הפו
כלפי
לפי
גדולה
עם מי

ואף יפ
יעזוב
על כן
בתשובה
במקום
אין ע
שיהיה
ורבים
וזו מג
שאפשר
מאי-נע
נדמה ש
בשטח
מחלה
הרי הי
לקבוצ
הקובע
הבגדים
כלל על
הקבוץ
זהירה
נתפזרה

אנו יודעים היטב את מצבו הכספי של הקבוץ בחשך וכי אסור לנו להשקיע
 השקעות חדשות בשנה זו. אבל עלינו לשקול היטב מה הפיזור בהקמת בנינים סניטאריים
 עלול להביא לנו. הבהוד לנו שיש להקים לפחות כמה תאים של בתי שימוש. ואשר ל-
 הקמת מקלחת חשמלית צטרף עוד לנסות ולחפש אמצעים מאזימים. בכל אופן על הקבוץ
 לדעת ברורות שקמצב הסניטארי בו מסוכן מאד ואין לשכוח את הדבר הזה. ככל הבירו-
 רים בשאלה הזאת על אף הקשיים הכספיים.
 לבסוף הפניה לחברים. השתדלנו לעזור לחברינו במידה בה האפשרות לכך
 היתה בידינו. אמלי יודעים אנו שלא סיפקנו את צורכי ישיבתנו. ולכן ייתכן מאד
 שאחד החברים ירגיש את עצמו מקופח. אבל מה לעשות ואפשרויותינו הן כה מוגבלות.
 ידענו שבתקופתנו ירושים מאמצים גדולים בכל השטחים ובפרט בשטח העבודה. כל יום
 מחלה הוא הפסד גדול לחברתנו. עזרנו, עד כמה שהיה באפשרותנו, לשמור על כושר
 עבודתם של החברים. אבל עוד נשאר הרבה לעשות. ידע גם כל חבר שבלי עזרתו לא נוכל
 להצליח להוריד את מספר ימי המחלה ולשפר את מצב הבריאות של החברה כולה.

זיגי קאול.

ה ר ה ו ר י ט ע ל צ ד ק י ו ש ו י ו נ

מאותו יום, בו החלטנו לעזוב את הגולה, על אורח חיה ומותרותיה, היה ברור
 כשם שאנו בונים לנו צורה-חיים חדשה, כן אנו מקימים את הבסיס הכלכלי לחיינו
 מתחש - בזה שבריות - נשתכר במו ידינו.
 יעט בואר להכשרה ועזר את בית הוריה הכנסת את בגדיך נפל שהיה לך לשו-
 תפות הקבוצה וידיעת מה הדרך בה בחרת ללכת בחייהך. אף אחרי עלייתך תרצה לקבוץ
 ידעת: אין לנו בלום. במשך הזמן בנית משק מסודר, המפרנס את עובדיו בכבוד, שבי-
 כולתו להושיט אף עזרה להוריה המזדקנים או להורי חבריה הזקוקים לה. אך לא
 אמרנו די ולא נסתגר בזה. נוסף לקלוט עוד הרבה חברים ונוער - הי כל זה אשר
 בנינו לא שנו הוא, כשם שאינו של אלה שבאו לפנינו.
 ואף כך עשית. תחילה דאגת למשק, לילדים, לבעלי החי - ואילו אתה גרחת באהל
 ורק לאט בנית צהיפים ובתים עד שלמחנה בניו לתפארת הגעת. לא לשם נ -
 ח י ו ת ב א ת ל ק ב ו י כ ו , כ י א י ל ו כ ו , א ז י י כ ו ל ת , ל פ נ י ש נ י מ ר ב ו ת , ל ה ש א ר
 בגולדובארץ - בעיר במקום סדר חיים אחר לו, האומר: דאג לעצמן בלבד.
 עברו שנים רבות; חסר הרבה ואולי גם היום חסר. ידעת לכלנו מין. ידעת
 זאת למפרע ואף במשך הזמן. היותך בקבוץ לא היה תלוי בזה, אם הקבוץ מספק לך דבר
 זה או אחר. לא כאלה היו דאגותיה ומחשבותיהך. לא עם סיפוק דרישותיה קיים או נופל
 הקבוץ. אך ישנם דברים, הנראים לעתים כקטנים בהם תבין החברה. על אלה נמנים גם
 יחסי חברים, יחס מוסד או בעל חפיקה לחבר. לעתים קרה, וכשנדקקת לפנות בדבר אשר
 ל כ ל ל א ל בעל חפיקה או מוסד, והרשעת כי לא הצורך והעניין חשוב וקובע, כי אם
 מי הפונה. יש לנהוג יחס שונה לכילם. מה שחייב ראובן או מגיע ל - הוא הדין
 כלפי שמעון. כי חמור אפשר למצוא "הסבדות" וחרוצים עד שנדמה שאין חובד חיים
 לפי חוקים, כי אם על פרושים ופרושים-פרושים. או במקרה של עבירה על חוק (תהא זו
 גדולה או קטנה) יש לפעול מיד. אך לא ייתכן שבעל חפיקה או מוסד יעשה זאת רק
 עם מי שזה נוח יותר, או רק במקרה.
 לא על, כמו בן, להגיד לחבר - לא - אין. יש ותעורר התדמרות בלב החברים
 ואף יפחיתו בה, אך הדבר יקום בפנינו לא יביאו לתקון המצב, לו גם חבר זה או אחר
 יעזוב את הקבוץ. יסוד קיומה של החברה בזה, באינו מידה היא מבטיחה את סמאוחיה.
 על כך חייבת היא לבדוק כל פעם מחדש את אופן הגשתה. יש להשיב על דרישות החבר
 בתשובה כנה ומשכנעת, בתשובה אמיתית. להשיב בתשובות אנלעות שאפשר לסתור בו
 במקום. והעוונת כגון "הוא פוזל ומקנא", שנשמעו מפי חברות ותיקות ונכפדות, אף הן
 אינן עשויות לשכנע את החבר. כל אדם יכול לטעון, אף בעל חפיקה או ועדה, אך צריך
 שיהיה בו הכוח המוסרי להודות ולתקן את אשר שגה. רבות דוברו על כך ביני החברים
 ורבים המציעים להנהיג חוקים בנוגע לדברים רבים בתוכנו: זה וזה אתה חייב, זה
 וזה מגיע לך, כונת החברים האלה היא לחיות אמנם חיים שיתופיים אך להיות, עד כמה
 שאפשר, נחלת חלויים בקביעת כמה וכמה דברים מאיש זה או אתה. הם רוצים בזה להמנע
 מאי-נעימות חברתית רבות. אז לא יהיו סכסוכים בין חבר וועדה - או להפך.
 נדמה שבכמה שטחים הלך הקבוץ בדרך זו. בשיכון, בהלבשה, בהנעלה ובאספקה קטנה.
 בשטח השיכון, אמנם, קבע הקבוץ הפליה - תור לפי ותק. אף יוצא מהכלל עשה, במקרה של
 מחלה. אך כל זה נעשה לעיני כל. הדי עליו להמשיך בדרך זו גם בשטח רהוט החדרים.
 הרי היה מדובר, שעם הבניה - צריפים או בתים, צו מיד את הרהוט. ואז אפשר היה
 לקבוע (ולא איש זה או אחר) ולא היום כך ומחר אחרת) מה מגיע לכל אחד. והקבוץ הוא
 הקובע ולא הרגשתה של חברה זו או אחרת אשר נוחה עם פנית החבר או לא. מחסן
 הבגדים, למשל, רושם את כל דברי ההלבשה של החבר ומספקם. לשם כך לא נבחרה ועדה
 כלל. על כל, לשם מה היה צורך בוועדה כזאת? (הכונה לוועדה לשפור החדרים) ולאחר ש-
 הקבוץ בחר בה - ההצדיקה את קיומה? אמנם קדאנו דו"ח באחד היומנים, אבל מרשימה
 זהירה ומעורפלת זו לא קבלנו תשובה על כך. (למעשה אין לדבר על ועדה, כי היא
 נתפזרה עוד בתחלת השנה וקביעת הדברים נצטתה בידי אדם אחד בלבד).
 (המשך בעמוד 4)

חדשה, ולא בני
 האם זוחי ה
 לא
 לכל הדעות
 החיוניים יו
 טרם קבלו א
 הועדה עזב א
 לפסוק, אם כ
 ל 300 לא י?
 זה הקו מעט
 מעשי הועדה
 בין החשובו
 דבר אחר -
 לשכת על דל
 כאלה, בה בכ
 כן כל פגיעו
 אפשרות לחק
 אינו פשוט
 ט"ו בשבט ה
 יום
 עמוקה לארצ
 בשנ
 שאיננו מעמ
 השתושות, יש
 העושים העו
 אם אנו רוצ
 עם ככל העמ
 אם
 זכותנו - ז
 גדוה הירדן
 גשותי קבוצ
 בזמ
 יותר מדי. כ
 שלפני המלח
 למעלה מ 200
 כיום ובין
 איך
 של עבודה ה
 שכלולים וה
 עלה רק 20
 יום עבודתו
 רגע, תגרוש
 יש לציין ג
 לרכב למקום
 לדבר על הס
 נתי היא לה
 באשר אין ש
 בעבודת (ה)
 וצדק ה
 האנשים לעו
 המועצה ביש

השונה הוא שהדיון והשבון של הועדה נמסר בזמן רק לאחר שנבחרה ועדה חדשה, ולא בשיחת הקבוצה אפטר לשאל זכה מחויבים להשיב על שאלות כל חבר. האם זוהי הוכחה נוספת לרצון וליכולה לעמוד בפני בקורת החברים?
לא נובע לנו, למשל, מה הם כל מעשיה של הועדה הזאת. - "צרכים חיוניים" לכל הדעות הם: מיטה ארון, שולחן וכסא. ומה היה הקו לפיו פעלו? לדאוג שהצרכים החיוניים יהיו בכל חדר, או להוסיף אף יותר בחדר אחר, בו בזמן שחדרים אחרים טרם קבלו את המינימום. לפי מה נקבעו הדברים? (מי שקבע את צעדיה הראשונים של הועדה עזב אותה מזמן וזה אשר המשיך מעולם לא ראה הרבה חדרים). כיצד ייתכן לפסוק, אם כן, למי מניע ולמי לא. ועוד: ההיחה מוצדקת ההעברה על החקציב בקרוב ל-300 לאי? (הרי אין זה פחות מ-70% של כל החקציב) הערותיו של היים בן צבי בנדון זה היו טענות עדיין. מתיחותם הרבה של הרבה חברים מעלה את השאלה: האם באמת היו מעשי הועדה עשויים ש"לא יגדל אי השויון" בשטח זה בין חברי לחבר? ועוד הערה - בין החשובות שנחנו לחברים נשמעו דברים כגון - הכל לך יש דבר כזה ולפלונני דבר אחר - ניחא לך. וכן נשאלת השאלה: האפשר לכסות מיטה "ברדיו" או אפשר אולי לשכח על דלת של ארון? באוירה החברותית, המתוחה בלאו הכי, יש להמנע מתופעות כאלה. בה במידה שאנו מחבגרים אנו נעשים גם פחות סובלניים ביחסי חברים, ועל כן כל פגיעה בחבר תעמיק ותכאיב יותר ותוצאותיה פגיעות חמורות יותר. האין אפשרות לתקן את פני הדברים? מה הם סיכומיו האמיתיים של ה"נסיון החדש" הזה?

יוסף רוזנברג

ט"ו בשבט

זו הפעם הראשונה בחיי חקף אחי הרצון לכתוב. ודוקא על ט"ו בשבט. יום זה אינו פשוט ורגיל ככל הימים. הוא מבשר את האביב. הוא יום חגיגת העץ והנטיעה. ט"ו בשבט הוא יום הילד והגוער הקטור לעמו ולארצו והם יסוד ועמיד לעם. יום העץ והנטיעה צריך להיות לנו, הגדולים, יום סמל לנטיעת המסירות ה- עמוקה לארצנו, כשם הוא נוטע את אהבת האדמה בלב הילד.
בשנים האחרונות נודתי בכמה ארצות ואני קובע בצער שהננו עם לא-נורמאלי שאיננו מעמקים שרשים בשום מקום. כמה חבל שגם בארץ מתגלה אותו החזיון של אי-השתרשות. ישנם עוד בארץ אלפים ואולי עשרות אלפים יהודים הרחוקים מהבנת הערכים העושים צבור אנשים לעם נורמאלי. אין כוונתי להטיף מוסר למי שהוא. אבל אם אנו רוצים לתפוס מקום במשפחת העמים, עלינו לעמוד ולהראות לעולם כולו כי אנו עם ככל העמים.
אם נוכל להשריש בתוכנו אהבה לארץ ולעם יוכרח סוף-סוף העולם להכיר ב- זכותנו - זכות עם מעונה - לבנות את ביתנו על אדמת אבותינו הקדמונים על גדות הירדן. מאושר אני שזכותי בשנת השלושים לחיי לעלות ארצה ולהביע את הר- גשותי קשובות מעומק הלב.

יהודה בן אליעזר

ה ע ר ה

בזמן האחרון מרבית לדבר על אשר יום - עבודה של סוס (800 מ"ק) עולה יותר מדי. ברצוני להפנות את תשומת-לבם של חברי הענפים לעובדה המלמדת אותנו שלפני המלחמה, כשיום עבודה של פועל היה כ-250 מ"ק, יום עבודה של סוס לא עלה למעלה מ-200 מ"ק. לכן מסתבר, איפוא, שהיחס בין יום-עבודתו של חבר המשק (1.20 לא"י) כיום ובין יום עבודה של סוס (800 מ"ק) לא השתנה לעומת זה שלפני המלחמה. אין זה אומר, כמובן, שלא צריך לעשות את הכל למען הוריד את המחיר הגבוה של עבודה הסוסים. אך לא נשיב את המטרה הזאת ע"י שיתוף במקלחת אלא רק ע"י שכלולים והשקעות שאולי לא היה כדאי לעשותן לפני המלחמה כשיום עבודה של סוס עלה רק 20 גרוש. ברצוני לציין את חוסר העגלות כמחד הנורמים העקריים להעלות יום עבודתו של סוס. לא ייחבן, משל, שההעמסה של עגלה זבל ע"י הלול, שאורכה כ-20 רג, תגרום להבטלה של זוג בהמות בזמן ההעמסה. וזה רק מתוך חוסר עגלות דורביות. יש לציין גם את האכזר של שעות עבודה שמקורו אף הוא בחוסר עגלות. כשיש למשל לרכב למקום עבודה המרוחק במש קילומטרים, במקום לקטוע לשם בעגלה. אין ברצוני לדבר על הסבל שנגרם ע"י הטלטול על גבי סוס לפני ואחרי יום עבודה קשה, אך כו- נתי היא להעיר את תשומת לבם של המוסדות, ולשם כך הנני משתמש בדפי היומן, באשר אין מוסדותינו נוהגים כנקל לקבל עצות מפי החבר מן השורה.

לולו. בעבודה (המשך מעמוד 1)

נה לדיון באספת הקבוצה שאלות העבודה והצעות בדבר העלאת אחוז העבודה המכניסו. במקום מרים וטר שנסעה לטבריה נכנס אהרון מנבר לסדור העבודה כממלא מקומה. ועדת העבודה השלימה את קביעת האנשים לענפים ודבר זה יובא לאשור המועצה בישיבתה הקרובה. כמו כן תובא-

ההסתדרות המ

26

ל

ביום
עד הרגע
חבר
8 שנים
ואפשר לטוב
כל השנים
והיה קצת
לעמוד
פיקר
ידעו שיהיו
מיליוני
יועמו

לפוע
לחוג
בגיל
המלוה
יש
זכה
למ

מחויבים
מדפי
על
נדע-
נדע-
לאנשי
עם
נדע-
עבודה
נדע-
לכסיו
אחרי
חבוב
ועוד

וליל